

M I S E R E N D

2024. MÁJUSÁTÓL JÚLIUS KÖZEPÉIG

Patrona Hungariae Kápolna

Körmenet Fatimában (Portugália)

H-1146 Budapest, Thököly út 116/I/3.

Információ: Katholisches Bildungshaus, Jaidhof 1

A-3542 Jaidhof / Gföhl; Tel.: 02716-6515; www.fsspx.at / hu

M Á J U S

Szűz Mária hónapja.

2024. 05. 05. vasárnap **Húsvét utáni V. vasárnap. (II. oszt.)**

9:30 Rózsafüzér, gyónási lehetőség.

10:00 Ünnepi Szentmise szentségi áldással.

2024. 05. 06. hétfő

Nincs Szentmise.

2024. 05. 09. csütörtök **Áldozócsütörtök – Urunk menybemenetele. (I. oszt.)**

18:00 Rózsafüzér, gyónási lehetőség.

18:30 Ünnepi Szentmise szentségi áldással.

2024. 05. 10. péntek

Szent Antonius püspök, hitvalló. (III. oszt.)

18:30 Szentmise.

2024. 05. 11. szombat

Szent Fülöp és Jakab apostol (II. oszt.)

17:30 Rózsafüzér.

18:00 Szentmise.

2024. 05. 12. vasárnap **Vasárnap Áldozócsütörtök után. (II. oszt.)**

Budapesten Nincs Szentmise.

Bérmálás Bécsben.

2024. 05. 13. hétfő

Bellarmin Szent Róbert SJ püspök és hitvalló. (III. oszt.)

6:00 Szentmise szentségi áldással.

Fatimai engesztelő nap.

2024. 05. 18. szombat

Pünkösd vigíliája. (I. oszt.)

17:30 Rózsafüzér.

18:00 Szentmise.

2024. 05. 19. vasárnap **PÜNKÖSDVASÁRNAP. (I. oszt.)**

9:30 Rózsafüzér, gyónási lehetőség.

10:00 Ünnepi Szentmise szentségi áldással.

2024. 05. 20. hétfő

Pünkösdhétfő. (I. oszt.)

8:00 (!) Szentmise.

2024. 05. 25. szombat

Nincs Szentmise.

2024. 05. 26. vasárnap **Szentháromság vasárnapja. (I. oszt.)**

(Pünkösd utáni I. vasárnap.)

9:30 Rózsafüzér, gyónási lehetőség.

10:00 Ünnepi Szentmise.

Miskolc, 16.00.

2024. 05. 27. hétfő

Szent Béda hitvalló & egyházdoktor. (III. oszt.)

6:00 Szentmise.

2024. 05.30. csütörtök

10:30 Úrnapi körmenet Jaidhofban. (I. oszt.)

J Ú N I U S

Jézus Szentséges Szívének hónapja.

2024. 06. 01. szombat Merici Szent Angéla Szűz. (III. oszt.) *Elsőszombat.*

11:00 **Tábori Szentmise** a budai várban, a Mária Magdolna-templom romjainál, melyet P. Wilhelm celebrál a Kapisztrán téren (1014 Budapest I. kerület).

A Szentmisét követően **rózsafüzér körmenet.**

2024. 06. 02. vasárnap Pünkösöd utáni II. vasárnap. (II. oszt.)

9:30 Rózsafüzér, gyónási lehetőség.

10:00 Ünnepi Szentmise.

Debrecen, 17.00

2024. 06. 03. hétfő Hétköznap. (IV. oszt.)

6:00 Szentmise.

2024. 06. 07. péntek Nincs Szentmise.

2024.06.08. szombat Nincs Szentmise.

2024. 06. 09. vasárnap Jézus Szentséges Szívének ünnepe. (I. oszt.) - Külső ünnepség

(Pünkösöd utáni III. vasárnap.)

Miskolc, 16.00

Szent Szív patronátus.

9:30 Rózsafüzér, gyónási lehetőség.

10:00 Ünnepi Szentmise szentségi áldással.

2024. 06. 10. hétfő Skóciai Szent Margit királyné, özvegy. (III. oszt.)

6:00 Szentmise.

2024.06.15. szombat Boldogságos Szűz Mária tiszteletére szombaton. (IV. oszt.)

17:30 Rózsafüzér.

18:00 Szentmise.

2024. 06. 16. vasárnap Pünkösöd utáni IV. vasárnap (II. oszt.)

9:30 Rózsafüzér, gyónási lehetőség.

10:00 Ünnepi Szentmise.

2024. 06. 17. hétfő Árpádházi Boldog Jolán, özvegy, majd klarissza hitvalló. (III. oszt.)

6:00 Szentmise.

2024.06.22. **szombat** Szent Paulin püspök és hitvalló. (III. oszt.)

7:30 (!) Szentmise.

2024. 06. 23. vasárnap Pünkösöd utáni V. vasárnap. (II. oszt.)

9:30 Rózsafüzér, gyónási lehetőség.

10:00 Ünnepi Szentmise.

2024. 06. 24. hétfő Keresztelő Szent János. (I. oszt.)

6:00 Szentmise.

2024. 06. 29. szombat Nincs Szentmise. *Papszentelés Zaitzkofenben.*

2024. 06. 30. vasárnap Nincs Szentmise.

2024. 07. 01. hétfő Nincs Szentmise.

2024. 07. 01. → 07. 05. **Lelkigyakorlat** férfiak és nők számára Jaidhofban.

J Ú L I U S

Jézus Drágalátos Vérének hónapja.

2024. 07. 06. szombat Nincs Szentmise. Richtar atya újmiséje Brünnben.

2024. 07. 07. vasárnap Pünkösöd utáni VII. vasárnap. (II. oszt.)

18:00 (!) Ünnepi Szentmise.

2024. 07. 08. hétfő Portugáliai Szent Erzsébet királyné. (III. oszt.)

6:00 Szentmise.

2024. 07. 13. szombat **Kopácsi atya újmiséje Kislődön, 10.00 órákor.**

Budapesten Nincs Szentmise.

Fatimai engesztelő nap.

2024. 07. 14. vasárnap Pünkösöd utáni VIII. vasárnap. (II. oszt.)

9:30 Rózsafüzér, gyónási lehetőség.

10:00 Ünnepi Szentmise.

2024. 07. 15. hétfő Szent Henrik császár, hitvalló. (III. oszt.)

6:00 Szentmise.

2024.07.20. szombat Szent Hierolomus Emilia hitvalló. (III. oszt.)

18:00 Szentmise.

2024. 07. 21. vasárnap Pünkösöd utáni IX. vasárnap. (II. oszt.)

10:00 Ünnepi Szentmise.

Vidéki kápolnáink címei:

Jézus Szentséges Szíve Kápolna (Vasgyári Kórház kápolnája), 3533 MISKOLC, Kórház utca 1.

Debreceni Gyermekklinika kápolnája, 4032 DEBRECEN, Pallagi út 9-10.

SPENDENKONTO:

Österreich:

Sparkasse Waldviertel-Mitte Bank AG

Priesterbruderschaft St. Pius X.

IBAN: AT94 2027 2034 0001 0918

BIC: SPZWAT21XXX

ADOMÁNYOZÁSI SZÁMLA:

Magyarország:

Erste Bank Budapest

RENOVANDUM MARIAE REGNUM EGYESÜLET

Belföldről: 11600006-00000000-09119648

Külföldről: HU50 1160 0006 0000 0000 0911 9648

SWIFT/BIC kód: GIBAHUHB

Események az Osztrák Tartományban

és a zaitzkofeni papi szemináriumban

Vas.	05.12.	Bérmálás a bécsi Minorita templomban
Csü.	05.30.	Úrnapi körmenet Jaidhofban
Csü.	05.30. - Vas. 06.02.	Családi nap Jaidhofban
Szo.	06.29.	Papszentelés Zaitzkofenben
Július	01. - 06 (hétfő-péntek)	Szent Ignáci lelkigyakorlatok magyarul beszélő hívek számára Jaidhofban (jelentkezési határidő: május 15.)
Szo.	07.06.	Richtar atya újmiséje Brünnben
Szo.	07.13.	Kopácsi atya újmiséje (8446 Kislőd, Hősök tere 9, 10:00 óra.)
Július	23. - 25.	Gyalogos zarándoklat Mariazellbe
Július	28. – Augusztus 10.	Leányok nyári tábora Jaidhofban
Vas.	09.08.	Körmenet Bécsben Mária neve napján a bécsi Minorita templomban
Sze.	09.11.	P. Tomás Stritzko ezüstmiséje a Bécsi Minorita templomban
Szo.	09.14.	Assisi szent Ferenc stigmatizációjának 800-ik évfordulója a Bécsi Minorita templomban
Vas.	10.06.	Zarándoklat Mariazellbe

Imre elsőáldozása

2024. április 7-én a miskolci Szent Szív kápolnában.

Látogatás Bécsben és a harmadrendbe való felvétel szertartása a bécsi minorita templomban 2024. március 15-én, pénteken.

A Harmadrend három tagja Budapestről utazott a szertartásra. Három szlovén és egy magyar előszeminaristával Jaidhofból délidőben bécsi városnézésen vettünk részt, Dr. Gerstner szakszerű idegenvezetése mellett (lásd a képeket).

Este 6.00 órakor kezdődött az ünnepi Szentmise Hofbauer Szent Kelemen Mária tiszteletére, aki Bécs városának védőszentje és a Testvériség bécsi Priorátusának védőszentje. Egyébként ugyanezen a napon ünneplik Szent Longinus (római százados Jézus keresztre feszítésekor) ünnepét is.

P. Regele prédikációja után Peter Newman Angliából (aki jelenleg Budapesten tanul) és Schultze asszony felvételt nyertek az FSSPX harmadik rendjébe. Ez nagy öröm volt a szentmisén jelenlévők és különösen a Harmadrend minden tagja számára.

A bécsi "Maria am Gestade" Redemptorista templomban; A háttérben: Hofbauer Szent Kelemen M. szobra

A Szent István-székesegyház előtt

Fr. Marco d'Aviano sírja, kapucinusok temploma

Piknik egy kis
parkban az út mentén

Szentmise a minoriták templomában

Harmadrendiek Regele atyával

A modernizmusról

Prédikáció 2024. április 28-án, vasárnap

a Patrona Hungaria kápolnában

Kedves hívek!

A Szent Evangéliumban az Úr a Szentlélek eljöveteléről beszél. A Szentlélek az „igazság lelke“, a „vigasztaló“, „ő fog benneteket minden igazságra megtanítani“.

A Szentlélekre szükségünk van. Nehéz válságban élünk, az Egyházban lévő modernizmus válságának sanyarú korában. Erről a tévhitről nyugodtan elmondhatjuk az Evangélium szavaival, hogy „bűn, mert nem hittek bennem“, vagyis a testben és lélekben köztünk élő JÉZUSBAN, az Ő istenségében és emberségében. A modernisták nem hisznek Jézusban, mint egyetlen és igaz Istenben.

Ez rögtön világossá lesz, ha a modernisták nézőpontjából vizsgáljuk a húsvéti misztériumot. Dr. Georg May professzor, aki akkoriban a Mainzi egyházi szeminárium előjárója volt, már 1983-ban leplezte a modernisták nézeteit a **“Hit a zsinat utáni Egyházban”** című könyvében.

Ebben a 12. fejezet címe így szól: “vészhelyzet Jézus feltámadását illetően”.

Mit írnak neves teológusok kiadványaikban Jézus feltámadásáról? Egyikük, Rudolph Pesch, egy 1973-as tanulmányában azt állítja: “A Jézus feltámadásáról való beszéd (...) Jézus eszkatológiai jelentőségének hívő vallomása...”. Semmi több.

Sőt azt írja, hogy nem a feltámadott megjelenése alapozta meg ezt a hitet hanem fordítva: a hit alapozta meg a jelenést.

Ez semmi más mint a híres protestáns teológus, **Rudolf Bultmann** állítása, csak két évtizeddel korábban. Ő már 1951-ben ezt mondta: “A húsvéti esemény mint Krisztus feltámadása nem történelmi esemény, az egyedüli történelmi eseménynek csak a tanítványok húsvéti hite bizonyul.”

Hasonlóan álszent módon nyilatkozik a katolikus teológus, **Edward Schillebeeckx** amikor egy 1975-ben megjelent kiadványában Jézus tanítványainak hitét a feltámadásról egy “egyszerű megtérési folyamat eredményének” tartja, amelyben “megértették Jézust és legyőzték saját kishítőségüket”. Szerinte “a jelenések csupán a húsvéti hit értelmezései.”

Magyarul: halála után semmi se történt Jézussal, hanem csak tanítványaival. Nem tudtak belenyugodni Uruk kereszthalálába, ezért gondolkozni kezdtek és megtalálták a megváltó formulát: ez pedig a „feltámadás“ volt.

Az angyalok a sírnál ugyancsak kitalációk, és Jézus apostoloknak való megjelenései is csupán az ő hatalmuk igazolására szolgálnak.

A modernisták, saját szájuk íze szerint az Újszövetség tudósításait ilyen és ehhez hasonló módon csúrik és csavarják.

Amikor az emmauszi tanítványok izgatottan visszafutnak Jeruzsálembe és ezt kiáltják: “az Úr valóban feltámadott!” akkor itt a modernisták e szót: “valóban” nem ismerik el, illetve másképpen értelmezik. De a “valóban” mégis csak azt jelenti, hogy az Úr *ténylegesen* feltámadott, testestül-lelkestül! Az apostolok látták őt, és beszéltek vele.

Mikor ezeket és a hasonló történeteket olvassuk az Újszövetségben, akkor mindannyiunk számára világos:

Nem a hit az, ami a Feltámadott meglátását eredményezi (amint ezt a modernisták rendületlenül szajkózzák), hanem a látás az, ami a hitetleneket és kételkedőket hitre vezet. A keresztre feszítés után az apostolok és a tanítványok teljesen levertek, csüggedtek voltak, és a zsidóktól való félelem miatt elrejtőztek. Csak amikor a feltámadottal *ténylegesen* találkoztak, beszéltek, megérintették és együtt ettek vele az asztalnál, akkor hittek a feltámadásban. Ezt jelenti: **“Valóban feltámadott az Úr!”**

Az apostolok nem mint a feltámadás hitének tanúiként értelmezték magukat, hanem úgy, mint akik a feltámadás tényének élő tanúi!

A modernisták bevett módszere, hogy a szavakat másképpen értelmezik és őket értelmükből kiforgatják.

Karl Lehmann, a Német Püspöki Konferencia később hosszú ideig hivatalban lévő elnöke és egyúttal bíboros, egy 1968-as és egy 1975-ös írásában azt mondja, hogy a harmadnapos feltámadásról szóló beszédet nem kronológikus értelemben kell venni. Sokkal inkább csak Isten gyors üdvözítő hűségének kifejezésére szolgál.

Szinte már csak nevetni lehet a modernisták efféle képzelgésein. Mit válaszoljunk mindegyikre? Jézus Krisztus természetesen feltámadott a harmadik napon és emiatt ünnepli az Egyház a Vasárnapot mint az “Úr napját”. Nagypénteken volt a keresztre feszítés és vasárnap reggel a feltámadás, ez természetesen így volt és természetesen a “harmadnapos” igenis hiteles időrendként kell érteni.

Miként lehet valaki püspök és bíboros, aki nyilvánvaló tényeket ily nevetséges módon tagad? A modernisták gondolkodása **máig nem változott**. A különböző hittankönyveket, egyházi lapokat vagy plébániai kiadványokat felütve, mindenütt a modernizmus bomlasztó elemeire találhatunk.

1907-ben a Szent X. Piusz pápa által kiadott “Pascendi” kezdetű körlevélben a modernisták tanításai nyíltan fel lettek tárva és elítélést nyertek. Csak csodálkozhatunk, milyen időszerűek (az enciklika) kijelentései. Egyetlen példa:

Az 1986-os assisi vallási találkozó, mint történelmi esemény hátborzongató, forradalmi és felháborító volt – valódi frontális támadás a Katolikus Egyház ellen, annak isteni alapjával és az igazságra való kizárólagos igényével szemben.

Ha viszont valaki a “Pascendi” körlevelet olvasta, az nem fog ezen elcsodálkozni, hiszen a modernisták számára nem létezik kinyilatkoztatott vallás.

A kinyilatkoztatás számukra (ugyanis) maga az érzelem. X. Piusz említett körlevelében a következőt írja:

„Ebben a minden tantétel nélküli érzelemben (vallási élményben) történik tehát Isten megtapasztalása. Az ember itt éli és tapasztalja meg Istent. Ez az az érzés amit a modernisták *hitnek* neveznek és ez volna minden vallásnak kezdete... Ez a homályos, vallási érzés az amit hitnek neveznek és egyúttal ez volna a kinyilatkoztatás forrása (helye). Isten tehát az egyes ember belsejében, tehát az egyén belső tapasztalataiban nyilatkoztatja ki magát, minden egyes embernél más és más módon.”

De hogyan jutunk el 1907-től Assisihez (1986-ig)? Szent X. Piusz pápa a következőképp folytatja:

„Így jutnak el a modernisták ahhoz az abszurd állításhoz, hogy minden vallás egyszerre természetes és természetfeletti. Természetes, mert az ember által megtapasztalható, és természetfeletti, mert Isten megengedi, hogy az érzésben megtapasztalható legyen. Attól függ, hogy milyen személyes értéke van az élménynek ahonnan nézve a vallást szemlélni kell. (...) Innen ered az a tanításuk, hogy a vallásos tudat, az Isten szubjektíven megtapasztalt érzése egy szinten áll Isten kinyilatkoztatásával.“

És így érkezünk el Assisihez, mikor is a Szent pápa a következőket írja:

„A modernisták szerint ez lenne minden vallás eredettörténete... Hiszen minden vallás csak a vallásos érzés kibontakozása. Ezért bizonyos értelemben minden vallás egyenlő. Ebből még a katolikus vallás sem zárható ki. Ugyanaz vonatkozik rá, mint az összes többi vallásra, (mert hiszen) velük egy szinten áll.“

A modernisták tanításait Szent X. Piusz pápa a legélesebben elítélte. Egyébként e tanok már az I. Vatikáni Zsinaton is elítéltettek (amint a körlevél idézi), mégis láthatjuk, hogy 80 évvel később ugyanez a tanítás Assisiben a gyakorlatba lett átültetve: minden vallás egyenlő, minden vallás azonos szinten van...

Minden ökumenikus találkozón ezt tapasztalhatjuk. A hivatalos (Katolikus) Egyház már semmivel sem különb más egyházaknál, nem is akar többé misszionálni. A kötetlen beszélgetést szereti (amit "Dialógusnak" nevez), illetve bátran mondhatjuk: a vallási érzések közös kicserélését kultiválja.

Senki sem lehet tehát egyedül az igazság birtokában, hiszen mindannyian „úton vagyunk“, mind a zarándokútját járó „Isten népe“ vagyunk az örökké tartó keresésben.

Ezért tagadnak minden történelmi eseményt Jézus személyével kapcsolatban, főleg feltámadását és csodáit, amint ezt May professzor fentebb kifejtette. Abban az esetben, ha Jézus Krisztus élete történelmileg értendő és Krisztus ténylegesen Isten, akkor a más vallású

embereknek meg kellene térniük és a Katolikus Egyházba belépni, vagyis visszatérni az atyai házba, miként a tékozló fiúnak az Úr példabeszédében.

Ennyi elég a modernizmusból, tekintsünk inkább előre a Pünkösöd ünnepére. Látjuk a Szűzanyát az apostolok között és a Szentlélek hathatós eljövételét. Ők a mi CREDO-nk, élő hitünk az „egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházban.“ Ebben hiszünk, és ezt az állapotot reméljük az Egyháztól, bízva Isten gondviselésében.

Imádkozzunk buzgón ezen napokban a Szentlélek tüzes munkálkodásért, hogy a Katolikus Egyház dicsőségesen emelkedjék ki lezárt és lepecsételt sírjából. Újra Jézus Krisztus gyönyörűen feldíszített menyasszonyává kell lennie, aki látható a föld minden népe számára, akire a népek felnéznek, és akiben felismerhetik az Igazság Lelkét. Amen.

Az osztrák kerület papjainak találkozója

Don Davide Pagliarani általános előjáróval

május 1-jén Jaidhofban.

(a Szent X. Piusz Papi Testvériség osztrák körzetéhez a következő országok tartoznak: Ausztria, Magyarország, Csehország, Szlovákia, Horvátország és Szlovénia).

A kerületben most dolgozó papok Ausztriából, Csehországból, Svájcól, Németországból, Olaszországból, Szlovákiából, Lengyelországból, Horvátországból és Szlovéniából érkeznek. Június 29-i felszentelése után Kopácsi atya lesz az FSSPX első magyar papja is, aki a kerületben dolgozik.

A Szűzanya újból eljön

Negyedik Mária-jelenés Valinhosban, 1917. augusztus 19-én.

Amikor Ferencsel és testvérével, Jánossal Valinhosba hajtottam a juhokat, valami természetfölötti légkört éreztem, amely közeledett és körülvett bennünket. Sejtettem, hogy a Szűzanya fog megjelenni. (...) Jácinta megérkezése után nemsokára láttuk is a Szűzanyát egy tölgybokor fölött.

"Mit kíván?"

"Azt, hogy 13-án gyertek a Cova da Iriába, és továbbra is imádkozzátok naponta a rózsafüzéért. (...) Imádkozzatok, sokat imádkozzatok, és hozzatok áldozatot a bűnösökért, mert sok lélek kerül a pokolba. Nincs, aki áldozatot hozzon és imádkozzék értük."

És ismét fölemelkedett, szokása szerint kelet felé.

Amióta a Szűzanya megtanított minket arra, hogy áldozatot hozunk Jézusért, Jacinta mindig megkérdezte, áldozathozatalkor, vagy valamilyen megpróbáltatás elviselésénél:

"Megmondtad Jézusnak, hogy mindezt az iránta való szeretetből tetted?"

Ha nemmel válaszoltam neki:

"Akkor majd én megmondom Neki".

Erre összefonta kis kezét, szemét az égre emelte, és azt mondta:

"Ó, Jézus, ez a Te szeretetedből és a bűnösök megtéréseért van."

A világ legnagyobb tragédiája az a fájdalom, amit nem áldozunk fel.

(Szent Padre Pio)

Szent Szív hónap prédikációja

Kedves hívek!

Júniusban, Jézus Szíve hónapjában arra a kérdésre keressük a választ, ki is valójában Isten, milyen is ő, milyen a belső világa. Szereti-e egyáltalán az embereket, odafordul-e valamennyiünkhöz? Nagy kérdések ezek, de nekünk, katolikusoknak határozott válaszunk van ezekre. A Szentírás ugyanis, különösképpen a négy evangélium, valamint a katolikus ájtatosság meggyőző erővel vezet el bennünket a megoldáshoz, vagyis Jézus Szentséges Szívéhez.

Igen, mondhatjuk, hogy Isten fiának, Jézus Krisztusnak szíve van, még hozzá emberi szíve! Hiszen itt élt emberként közöttünk, emberi érzésekkel. Különösen Szent János evangéliuma és levelei nyilatkoztatják ki nekünk isteni belsőjét, a Megváltó szerető szívét. János apostol volt ugyanis az, aki az utolsó vacsorakor Jézus szívében nyugodott, ezért nevezhetjük őt Jézus szíve hírnökének. Hiszen az Úr sok beszédét lejegyezte evangéliumában, így tájékoztatva minket Jézus Szent Szívéről.

Az Egyházban csak a középkorban jelent meg a Jézus Szíve-tisztelet, melyet később olyan szentek tanítottak, mint például Alacoque Szent Margit és Kaníziusz Szent Péter. Különösen a hajdani jezsuiták terjesztették sikerrel kultuszát úgy, hogy még a fölvilágosodás és a jozefinizmus sem tudta fölszámolni a katolikusok körében. A pápák közül mindenekelőtt XIII. Leó tűnt ki imádatának lelkes támogatásával a századforduló idején. A Piusz testvériség alapítója is nagy hódolója volt Jézus Szent Szívének, erről tanúskodik az előadásaiból, prédikációból összeállított „Papi szentség” című könyve is, mely igazi kútfője a Jézus Szíve-tiszteletnek. Ha Lefebvre érsek a papról beszélt, akkor Krisztusról beszélt, a papnak ugyanis egy második Krisztusnak, Jézushoz hasonlónak kell lennie.

Mire tanít minket az érsek a helyes, az isteni szeretettel kapcsolatban?

„Tudott volna az Úr nagyobb szeretetet mutatni, mint mikor vérét adta értünk a kereszten?” „Ezért nekünk papoknak, akik a kereszt hírnökei vagyunk, a szeretetet kell prédikálnunk, és szeretetreméltónak kell lennünk. »Isten a szeretet« mondja Szent János [1Jn 4,8], nekünk tehát a szeretet hirdetnünk kell.” Ezért „... a szeretetet a bűnösök felé is mutatnunk kell, akik tévedésben élnek, ... azoknak, akik elhagyták Jézus Krisztust.” (241. o.)

A szeretetet mindenesetre jól kell értelmeznünk: szeretnünk kell a bűnösöket is, de nem úgy, hogy mi is megfertőződjünk bűneiktől és rendetlenségüktől, hanem hogy segítsünk nekik, ahogy egy orvos is segíti, gyógyítja a beteget.

Nyerhetünk-e azonban a jelenlegi istentelen, gonoszsággal megrontott körülmények között

is szíveket az igazságnak, Krisztus szeretetének? Vagy már túlságosan eltávolodtak az emberek Isten szeretetétől? Nem, nem keseredhetünk el, ha valóban hiszünk Jézus Szent Szívében! Bízunk abban, hogy Isten megáldja erőfeszítéseinket, a Megváltó felénk hajol, miként az irgalmas szamaritánus az út szélén fekvő, kifosztott, sebesült rászorulóhoz. Ma is lehetséges Isten segítségével szíveket nyerni! Vianney Szent János szavai erősítsenek meg minket Jézus Szent Szívébe vetett bizalmunkban:

„Ha tudnánk, milyen nagyon szeret minket a Megváltó, meghalnánk örömlélemben. Nem hiszem, hogy lennének olyan kemény szívek, melyek nem szeretnék Őt, ha látnák, milyen nagyon szereti őket Jézus szíve.”

„Milyen csodálatos a szeretet! Ami pedig Jézus szívéből árad, az a teljes szeretet! Az egyetlen igazi boldogság, amit itt a földön birtokolhatunk, az Isten szeretete, hogy szeretjük őt, és hogy szeretve tudhatjuk magunkat Őáltala.”

Bízunk hát magunkat teljes odaadással Jézus Szíve hónapjában Jézus Szent Szívére és Mária Szeplőtelen Szívére! Ezek a szívek egyesülve dobognak értünk, emberekért és a mi üdvösségünkért. Amen.

MATTHIAS GAUDRON ATYA

KATEKIZMUS AZ EGYHÁZ VÁLSÁGÁRÓL

100 KÉRDÉS ÉS VÁLASZ

Válogatás a Szentmise témájával kapcsolatos kérdésekből

57. A miseáldozatról szóló tanítás csökkenti-e a keresztáldozat jelentőségét?

A szentmiseáldozat semmilyen módon nem csökkenti a keresztáldozat jelentőségét, mivel minden erejét és érvényét abból meríti és teljesen attól függ. A Szentmise jelentősége csak abban áll, hogy megjeleníti a keresztáldozatot és az embereknek juttatja a kegyelmeket, amelyeket Krisztus a kereszten kiérdemelt.

A protestánsok azt állították, hogy a szentmiseáldozat a keresztáldozat lebecsmérlése, mivel ez azt sugallja, hogy a keresztáldozat nem volt elegendő az emberiség megváltására és ezért állandóan szükség lenne további áldozatra. Ezt azonban a Katolikus Egyház soha nem tanította. Krisztus a keresztáldozatával kiérdemelt minden kegyelmet, amire csak szükség van minden korok minden emberének megváltására. „Nem is bakok vagy borjak vére által, hanem a saját vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök váltságot szerzett” (Zsid 9, 12).

A szentmiseáldozat által tehát nem új kegyelmeket nyer el az ember, hanem az a feladata, hogy a kereszten kiérdemelt kegyelmeket eljuttassa az emberekhez. Krisztus akarata szerint

ugyanis a megváltás gyümölcseinek szétosztása a szentségekhez, különösképpen pedig a szentmiseáldozathoz kapcsolódik.

Ráadásul Luther számára az Eucharisztia csak Isten ajándéka volt az embernek és azzal vádolta a római Egyházat, hogy azt átalakította az embertől Istennek szóló ajándékká. Luthert zavarta az a tanítás, hogy az ember felajánlhat valamit Istennek és ekképpen tehet valamit saját üdvösségéért, mivel meggyőződése szerint az ember a megigazolást teljesen passzívan fogadja.

58. Lakoma-e a Szentmise?

A Szentmise lényege szerint sem nem lakoma, sem nem áldozat és lakoma, hanem csak áldozat. A szentáldozás - amit még éppenséggel lakomának lehetne nevezni - ennek az áldozatnak a gyümölcse, azonban nem tartozik a lényegéhez.

Fentebb már láttuk a Szentmise áldozati jellegének megindokolását. A Trienti Zsinat szövegeiben sehol nincs arról szó, hogy a Szentmise ezen felül még lakoma is lenne. Ezt a tézist, hogy a Szentmise egyidejűleg lenne áldozat és lakoma, XII. Piusz pápa kifejezetten elítélte:

„Az igazság útjáról tér le az, aki a szent áldozatot csak akkor akarja bemutatni, ha a keresztény nép az Úr asztalához járul. Még inkább téved az - aki azért, hogy okvetlen szükségességnek tüntesse fel, hogy a hívek a pappal együtt fogadják az eucharisztikus lakomát - fondorlatosan azt állítja: itt nem csak egy áldozatról hanem egyidejűleg a testvéri közösség áldozatáról és lakomájáról van szó, és a közösségben történő áldozás úgymond a csúcspontja az egész áldozati cselekménynek. Mindig újra hangsúlyozni kell: az eucharisztikus áldozat természete szerint az isteni áldozati Bárány vérontás nélküli feláldozása, ami titokzatos módon a Szent Színek elválasztása és az örök Atyának való felajánlása által jut kifejezésre. A Szentáldozás hozzátartozik ennek teljességéhez és a legszentebb szentségi egyesülés révén megvalósuló részvételhez; míg az áldozatot bemutató paptól ez feltétlenül meg van követelve, a híveknek csak nagyon ajánlott." (Mediator Dei enciklika, 1947. november 20.)

Ezért az Egyház, noha a vasárnapi Szentmisén való részvételt kötelezővé tette, a vasárnapi szentáldozást azonban sohasem. Ha a Szentmise lényegileg lakoma lenne, akkor a jelenlévő híveknek okvetlenül áldozniuk kellene, mert aki egy lakomán semmit sem eszik, az nem is vett azon részt! Ezzel szemben a Trienti Zsinat kijelentette: „Aki azt állítja, hogy az a Szentmise, amelyben csak egyedül a pap áldozik szentségileg, nem megengedett és emiatt eltörölendő - átok (anathema) alatt legyen." (DH 1758.)

Alapjában véve a Szentmise egész rítusa kizárja a lakoma-jelleget, hiszen milyen lakoma lenne az, amelynél hosszan tartó rituális cselekmény után csak egészen csekély eledelt kap az ember? Ha a Szentmise lakoma lenne, akkor igazuk lenne azoknak, akik a Szentmisét valódi étkezés formájára akarják alakítani.

Imádság

a bér málkozókért és a Pünkösdre való felkészüléshez

Veni, Creator Spiritus

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quae tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális úncio.

Tu septifórmis múnere,
Dígítus patérnae déxterae,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus;
Ductóre sic te práevio
Vitémus omne nóxium.

Per Te sciámus da Patrem
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In saeculórum saecula.
Amen.

Teremtő Lélek

Szentlélek Isten, szállj reánk,
Elmét derítő tiszta láng.
Öntsd lelkeinkbe, melyeket
Megszenteltél, kegyelmedet.

Kit Isten, mint vigasztalót,
Nekünk ajándéku adott.
Minden javak bő kútfeje,
Lelkünk világa s élete.

Te, hét ajándék Istene,
Az Úr hatalmas jobbkeze,
Te, kit nekünk ígért Atya,
Nyelvünk kenetdús szózata.

Érzékeinkre fényt deríts,
Kebelt erényre fölhevíts.
Testünk erőtlenségeit
Védjék magas kegyelmeid.

Kísértésekben el ne hagyj,
Szívünkbe békességet adj.
Légy utainkban fővezér,
Ne érje népedet veszély.

Ó, adjad ismernünk Atyát,
És egyszülöttje szent Fiát.
S téged, ki tőlük származol,
Valljon, mi ég- s földön honol.

Ezt teljesítse az Atya,
S vele egylényű Egy Fia,
Aki veled uralkodik,
Ó, Lélek, minden századig.
Ámen.